

Wychodzi 1 raz w tygodniu: w piątki.

Odbitka „Śląskiej Gazety Ludowej“.

Prenumerata: W kraju rocznie 10 zł, półrocznie 5 zł, kwartalnie 2:50 zł, numer pojedynczy 20 gr	Wydawca: Śląskie Tow. Wydawnicze w Cieszynie. Nr. konta w P. K. O. w Katowicach 306.901. Redakcja i Administracja: Cieszyn, Konwiktowa 8. Telefon 214.	Cena ogłoszeń: Wiersz garmondowy 90 gr, przy wielo- razowym umieszczeniu zniżka.

Numer 10.

W Cieszynie, dnia 4 marca 1932.

Rocznik III

Trzeba wreszcie przedstawić narodowi program naprawy życia państwowego.

Położenie gospodarcze staje się coraz to groźniejsze. Ci, którzy rządzą, próbują odwrócić uwagę społeczeństwa od tej katastrofy sprawami ustroju, szkolnictwa, ustawy małżeńskiej i t. d. Wszystko to nie odnosi pożądanego skutku, nie działają już nawet do ostatnich granic posunięte metody policyjne. Sanacja utraciła w społeczeństwie resztki kredytu, załamuje się wewnętrznie, bezradnie spoglądając na to wszystko, co wytworzyły jej sześciolatnie rządy. Czynniki miarodajne podobno zaczynają oglądać się za sprzymierzeńcami i gdzieś tam w podziemiach mają się odbywać nieobowiązujące rozmowy pomiędzy dwoma odłamami polskiego nacjonalizmu, sanacji i demokracji narodowej. Tymczasem społeczeństwo coraz bardziej ubożeje i na niewiele się przydadzą nawet ustawy podatkowe, co do których sanacja wykazała tyle pomysłowości. Z poza kulis przedostają się do publicznej wiadomości różne projekty co do wypłacenia urzędników w dniu 1 kwietnia, które świadczą o dużej pomysłowości sfer sanacyjnych, ale równocześnie także o groźnej sytuacji.

Chłop stał się kompletnym dziadem, robotnik rozpaczka i z goryczą myśli o przyszłości, urzędnik czeka nowych ciosów i smutnie spogląda w niepewne jutro. Kapitał, o ile go nie zniszczono systemem fiskalnym, ukrył się albo uciekł zagranicę. Słychać o dużych inwestycjach Polaków zagranicą. Zakupuje się wille w Nicei, gmachy w Paryżu i t. d. Oburzają się na tych sobków różni czolowi sanatorzy, ale podobno i oni czynią to samo w ukryciu w tem przekonaniu, że o tem się nikt nie dowie.

Wohec takiej sytuacji sanacja stanęła u kresu swej polityki. Jeżeli jeszcze nie przestała istnieć, to tylko wskutek niemocy opozycji, która dotąd się nie zdobyła na akt zjednoczenia i ustalenia żywotnego i pozytywnego programu.

Spółeczeństwo utraciło resztki zaufania do sanacji, ale napróżno się zapytuje, gdzie jest program opozycji. Społeczeństwo chce wiedzieć, w jaki sposób opozycja pragnie ratować naród i państwo przed ostatecznym załamaniem. Jest najwyższy czas, by taki program został ujawniony i by wiadziiano, kto go ma wykonywać.

Jak w roku 1920, potrzeba obecnie skupienia wszystkich sił w narodzie i maksymalnego wyężenia, by podolać ciężkim zadaniom. Tylko wtedy, gdy to się stanie, wróci zaufanie, a do banków wrócą ukryte i ulokowane zagranicą kapitały, tylko w tych warunkach można myśleć o uspokojeniu naszego życia zbiorowego, tak bardzo zamąconego przez politykujących pulkowników.

J. Radoń.

Niech żyje upaństwowiona wódka!

Wódka podzieliła społeczeństwo na dwa obozy, jeden, tak zwanych „spirytusowych patrijotów“ i drugi, nazwany przez sanację „wrogami ojczyzny“. Patrijoci uznają propagandę za wstrzymywanie się od picia wódki omal że nie za zdradę państwa, a tych, którzy ją szerzą, za wrogów ojczyzny.

Patrijotyzm tych „państwowców“ regulowany jest jednak zawartością ich kies. Monopol spirytusowy bowiem, to nie tylko interes ministra skarbu, który dochodami z alkoholu chce dziury w budżecie państwa załatać, ale jest to interes tych wszystkich, którzy z przelewania w cudze gardła wódki dobrze żyją i znakomite mają dochody.

Otóż monopol spirytusowy żywi każdego roku następujących „patrijotów“ takim kosztem:

- Koszta administracji wraz z pensjami urzędników i niższych funkcjonarjuszw, zatrudnionych w wytwórniach wódek monopolowych, hurtowniach, sklepach detal. i rektyfikacjach spirytusu 2,482.539 zł.
- Koszta dyrekcji Monoponu Spirytusowego wraz z pensjami urzędników i niższych funkcjonarjuszw, zatrudnionych w dyrekcji wynoszą 4,486.983 zł.

Międzynarodowka socjalistyczna ogłosiła odezwę do robotników,

w której wzywa do:

- Ogłoszenie Japonji jako mąciielki pokoju.
- Nacisku finansowego i ekonomicznego.
- Nieuznania zdobyczy wojennych.
- Przeszkodzenia w transportach broni i amunicji i demonstracji przeciwko Japonji.

Dlaczego ludzie boja się widma wojny?

W parlamencie niem. niedawno przeprowadzano dyskusję, która w całej nagości wykazała złowrogie nastroje różnych ugrupowań politycznych w stosunku do Polski. Najwięksi wrogowie w nienawiści do Polaków są najzupełniej zgodni i nastroje wojenne nie są dla Niemców niczem odrażającym. Nawet świat robotniczy, zachowuje się pod tym względem wyzywająco, zapewne 6-ciomiljonowa armja bezrobotnych, obecnie głodujących, chętnieby na tę wojnę poszła. Zaś świat jakos nie może się zabrać do ubezwładnienia tego mąciela pokoju w Europie, jakim są Niemcy.

Zjazd Związku Zawodowego Rolników.

Jest to organizacja rolnicza, oparta o dawne Wyżewienie. W dniu 14 lutego odbył się zjazd tej organizacji i uchwalił szereg rezolucyj, z których ważniejsze przytaczamy poniżej:

- Umorzyć wszystkie dotychczas niespłacone długi drobnych rolników w bankach państwowych.
- Umorzyć zaległe podatki za lata 1930 i 1931.
- Usunąć ze wsi rujnujących rolnika egzekutorów, a ściąganie podatków powierzyć gminom.

- Obniżyć do połowy wkładki ubezpieczenia od ognia.
- Obniżyć szacunek rozparcelowanych gruntów do połowy szacunku z roku 1928 i obniżyć odsetki do 5% rocznie.
- Obniżyć na czas kryzysu % należne wierzycielom prywatnym do 6% rocznie.

Sygn. II Pr. 11/32.

Wyciąg z protokołu posiedzenia niejawnego.

Sąd okręgowy w Cieszynie, wydział II w sprawie karnej przeciw „Chłopskiemu Sztandarowi“ o zatwierdzeniu konfiskaty na posiedzeniu niejawnem dnia 28 lutego 1932, po wysłuchaniu wniosku Prokuratora postanowił:

- I. Treść zamieszczonego w numerze 6 periodycznego czasopisma „Chłopski Sztandar“ z daty 20 lutego 1932 r. artykuł z napisem: „Na co oczy nasze otworzył Brześć“ w ustępie zaczynającym się od słów: „Przez uchylone wrota“ do słów: „doraźne prawo“ oraz od słów: „Nie więźniów brzeskich“ do słów: „na ławie oskarzonych“, a następnie artykuł z napisem „Kanty Grządziolek“ od słów: „Zaprosili go“ do słów: „Kunwisarz Stankiewicz“, zawiera przedmiotową istotę występkę z § 300 u. k.
- II. Zarządzona konfiskata powyższego czasopisma zostaje zatwierdzona, a cały zabrany nakład tegoż ma być zniszczony.

III. Zakazuje się dalszego rozszerzania inkryminowanych ustępów wymienionych artykułów.

Uzasadnienie.

W artykułach powyższych w ustępach zaczynających się od słów: „Przez uchylone wrota“ do słów: „doraźne prawo“, oraz od słów: „Nie więźniów brzeskich“ do słów: „na ławie oskarzonych“, a następnie od słów: „Zaprosili go“ do słów: „jest kunwisarz Stankiewicz“, autor w piśmie drukowanym przez Iżenie, nieprawdziwe wieści względnie przedstawianie okoliczności w fałszywym świetle w innych nienawiść lub pogardę przeciw Rzadowi i jego organom wzbudzić usiłuje, co uzasadnia wszelkie znamiona występkę z § 300 u. k.

Zarządzoną przez Starostwa w Cieszynie konfiskatę nakładu powyższego czasopisma należało zatem zatwierdzić.

Przewodniczący: (—) K. Biahut. Protokulant: (—) A. Ciemała.
 Za zgodność: Sekretarz: (—) Ciemała.

- Gorzelnicy (przeważnie obszarnicy) za dostarczony dyrekcji Monoponu spirytus otrzymują kwotę 62,268.151 zł.
- Fabrykanci butelek otrzymują za butelki na „monopolówkę“ kwotę 1,882.050 zł.
- Dostawcy skrzyń zarabiają 96.338 zł.
- Przedsiębiorstwa oczyszczające i magazynujące spirytus oraz wykonujące skażenie spirytusu, zarabiają 8,624.858 zł.
- Przedsiębiorstwa fabrykujące wyroby monopolowe zarabiają 12,875.287 zł.
- Różne instytucje ubezpieczeniowe otrzymują z tytułu ubezpieczeń kwotę 1,303.691 zł.
- Kolej i inne przedsiębiorstwa transportowe zarabiają za rozwożenie monopolówki 12,951.165 zł.
- Hurtownicy i szynkarze (przeważnie agitatorzy Be-Be) zarabiają 57,519.519 zł.
- Gazeciarze za reklamowanie w gazetach monopolówki i nawoływanie do picia (np. „Przyjacieli Ludu“, „Gospodarz Polski“ i t. p.) otrzymują razem z dyrekcji Monoponu Spirytusowego 1,851.0866 zł.
- Do różnych funduszw wpływają zyski w kwocie 3,737.018 zł.

- Opłaty, jakie uiszczą Monopol Spirytusowy na rzecz związków samorządowych, głównie miast, powiatów i województw — wynoszą 41,681.441 zł.
 - Skarb państwa zaś zarabia pod różnemi postaciami na handlu wódką 430,659.858 zł.
- Teraz, jak przeczytaliście to zestawienie — zapewne nie będziecie się dziwić, dlaczego różni urzędnicy, szynkarze, fabrykanci i gazeciarze tak srodze pogniwald się na ludowców, że odwołują ludność wiejską od picia.
- Prawie 663 miliony złotych usiłuje Monopol Spirytusowy w jednym roku wydobyć z ludności w tym ciężkim czasie. Jest to olbrzymi podatek, różniący się tem od innych podatków, że płaci go ten, kto go chce płacić. Bardzo często jednak ci „patrijoci“, którzy przelewając gorzałkę do gardła, chępią się, że piją dla ratowania ojczyzny, stają się największym ciężarem ojczyzny.
- Zaden rozsądny człowiek tak postępować nie będzie. Rozsądni chłopi winni nie tylko dokonać powszechnej znowy, iż wódki pić nie będą, ale nadto skorzystać z prawem dozwołonego zbojkotowania w gminie karczmy przez zażądanie i przeprowadzenie plebiscytu za wyrugowaniem sprzedaży wódki ze wsi i miast!

